

Panium — Nomer Opat Welas

Kakecewaan minangka Konci pikeun Ujian Bait Suci

Jeff Pippenger

2026-02-18

Jejering tempat suci téh mangrupa “konci” anu muka katerangan ngeunaan kuciwa tanggal 22 Oktober 1844 dina awal amanat malaikat katilu, jeung jejer kuciwa éta pisan anu jadi “konci” pikeun muka amanat tempat suci ngeunaan ujian Bait Allah dina ahir amanat malaikat katilu.

Jeung Kami baris maparin ka hidep konci-konci Karajaan Sawarga; sarta naon waé anu ku hidep ditalian di bumi, bakal kabeungkeut di sawarga; sarta naon waé anu ku hidep dileupaskeun di bumi, bakal dileupaskeun di sawarga. Mateus 16:19.

Kanyataan yén tanggal 11 Séptémber 2001 dipikaharti minangka “9/11” saluyu jeung “911” minangka lambang telepon darurat di Amérika Sarikat, geus dirarancang ku Anjeunna anu ngarancang sagala rupa. Ngarti kana kuciwa tanggal 18 Juli 2020 téh anu ngamungkinkeun gerakan saratus opat puluh opat rébu diaku minangka kitu; tapi ngan ku jalma-jalma anu hayang ningali yén Yesus ngawakilan anu rohani ku anu alamiah dina mangsa ayeuna, teu béda jeung kumaha Anjeunna ngalakukeunana dua rébu taun ka tukang. Paningal “20/20” nyaéta paningal pangsaéna anu bisa dipiboga ku anjeun, sarta kuciwa taun 2020 téh mangrupa waymark anu ngamungkinkeun Bait Allah diaku dina sajarah nubuat ngeunaan sapuluh parawan.

"Pasemon ngeunaan sapuluh parawan dina Mateus 25 ogé ngagambarkeun pangalaman umat Advent." *The Great Controversy*, 393.

Tetenjo 20/20 leuwih hadé deui lamun dipadukeun jeung paningal ka tukang anu dilambangkeun ku kayaktian-kayaktian dasar. Paulus ngajarkeun yén “roh-roh para nabi tunduk ka roh-roh para nabi,” ku sabab éta parawan-parawan dina carita Mateus téh sarua jeung parawan-parawan anu ku Yohanes diidentifikasi minangka saratus opat puluh opat rébu, sarta Yohanes ngidentifikasi maranéhna minangka parawan dina—Wahyu 144.

Ieu téh jalma-jalma anu henteu kacemar ku awéwé; sabab maranéhna parawan. Ieu téh jalma-jalma anu nuturkeun Anak Domba ka mana baé Anjeunna angkat. Maranéhna geus ditebus ti antara manusa, jadi buah cikal pikeun Allah jeung pikeun Anak Domba. Wahyu 14:4.

Buah sulung usum gugur teh nyaéta para parawan anu nuturkeun Anak Domba ka jero Bait Allah, sarta “konci” pikeun ngartos Bait Allah téh nyaéta kaceuceub taun 2020.

Sareng konci kulawarga Daud ku Kami baris diteundeun dina taktakna; ku kituna anjeunna baris muka, sarta moal aya anu nutup; sarta anjeunna baris nutup, sarta moal aya anu muka. Yesaya 22:22.

Lamun saurang Adventis rék kaasup kana golongan 144.000, ku kabutuhan nubuat maranéhna tangtu geus ngalaman hiji kuciwa anu disababkeun ku ditepikeunana hiji ramalan umum anu tétéla

teu kajadian.

“Kuring remen dirujuk kana misil ngeunaan sapuluh parawan, lima di antarana wijaksana, jeung lima bodo. Misil ieu geus jeung bakal digenepan nepi ka unggal jéntréna pisan, sabab ieu miboga panerapan husus pikeun mangsa ieu, sarta, saperti pesen malaikat katilu, geus digenepan jeung bakal terus jadi bebeneran kiwari nepi ka panutupan jaman.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Peperangan Panium dina ayat lima welas tina Daniel sabelas téh nyaéta peperangan anu ngabalukarkeun kana ayat genep welas, anu nangtukeun hukum Minggu di Amérika Sarikat.

Maka raja ti kalér bakal datang, ngadegkeun tanggul, sarta ngarebut kota-kota anu pangkuatna; jeung pasukan ti kidul moal sanggup nahan, kitu deui rahayat pilihanana, sarta moal aya kakuatan pikeun nahan. Daniel 11:15.

Dina ieu ayat, Amérika Sarikat ngéléhkeun Rusia, babarengan jeung umat pilihan Rusia. Tapi dina ayat salajengna, teu aya saurang ogé anu sanggup nangtung ngalawan mucunghulna Roma, anu nandaan Yuda jeung Yerusalem minangka léngkah kahiji dina panaklukanana ka sakuliah dunya; sakumaha Roma naék jadi karajaan kaopat dina nubuat Alkitab. Ku nangtung di tanah kamulyaan sacara harfiah dina ayat genep belas, lambang kakawasaan Roma literal aya di jero tanah kamulyaan literal; ku kituna, janten tipéu ayat opat puluh hiji, nalika tanda kakawasaan Roma rohani dipaksakeun ka tanah kamulyaan rohani, nyaéta Amérika Sarikat.

Dua tanduk sato ti bumi dina Wahyu tilu welas ngagambarkeun Républikanisme jeung Protestanisme. Dina ayat lima welas tina Daniel sabelas, Antiochus Magnus, anu dipikawanoh salaku Antiochus III jeung Antiochus Nu Agung, ngéléhkeun karajaan kidul, anu dilambangkeun ku dinasti Ptolemaik. Antiochus ngagambarkeun Donald Trump, sedengkeun raja kidul ngagambarkeun Rusia. Patempuran Panium nyaéta patempuran antara Amérika Sarikat jeung Rusia katut umat pilihan Rusia, hiji patempuran anu diménangkeun ku Antiochus, tapi satuluyna anjeunna ningali karajaanna ditaklukkeun ku Roma sacara harfiah—kakawasaan dina ayat opat welas, anu netepkeun visi lahiriah tina tanduk Républikan sato ti bumi. Visi batinna dilambangkeun ku tanduk Protestan sato ti bumi. Duanana tanduk aya dina patempuran Panium, sabab Petrus aya di dinya minangka saurang Protestan kalayan pesenna tina kitab Yoél.

250 Taun

Nalika urang nimbang dua garis tina sato bumi, urang manggihan yén dina taun 1776 sato bumi mimiti naék, sarta dina taun 1798, (dua puluh dua taun sanggeusna) sato laut dina Wahyu tilu welas nampa tatu maotna, sarta sato bumi mimiti pamaréntahanana minangka karajaan kagenep tina nubuat Alkitab. Dua ratus lima puluh taun ti harita, dina taun 2026 urang geus hudang kana ujian Bait Allah internal anu dimimitian dina 8 Méi 2025.

Éta “250” taun téh ogé patali jeung Antiochus Magnus. Dimimitian ti dekret taun 457 SM sarta ngitung dua ratus lima puluh taun ti éta dekret, urang nepi ka taun 207, tujuh taun saméméh perang Panium, jeung sapuluh taun sanggeus Ptolemaios ngéléhkeun Antiochus dina perang Raphia, anu dilambangkeun dina ayat sabelas Daniel sabelas. Daniel 11:11 tangtu waé mangrupa garis

éksternal tina tanduk Républikan anu sajarah jeung Wahyu 11:11, anu mangrupa garis internal tina tanduk Protestan. Daniel jeung Wahyu téh buku anu sarua, sarta Wahyu ngagunakeun materai salaku lambang-lambang tina nubuat éksternal jeung jamaah-jamaah minangka lambang-lambang tina nubuat internal anu sajarah.

Kores ngalambangkeun katilu parentah éta, sabab moal aya parentah katilu lamun teu aya heula parentah kahiji jeung parentah kadua.

"Dina pasal katujuh kitab Ezra kapanggih éta parentah. Ayat 12–26. Dina wangunana anu panglengkepna, éta dipedalkeun ku Artahsasta, raja Pérsia, dina taun 457 SM. Tapi dina Ezra 6:14 disebutkeun yén bait PANGERAN di Yerusalem geus diwangun 'nurutkeun parentah ["decree," catetan sisi] ti Kores, jeung Darius, jeung Artahsasta, raja Pérsia.' Ieu tilu raja, dina ngamimitian, netelakeun deui, jeung nyampurnakeun éta parentah, nganteurkeun éta kana kasampurnaan anu diperlukeun ku nubuat pikeun nandaan awalna 2300 taun. Ku nyokot taun 457 SM, nyaéta waktu nalika éta parentah geus disampurnakeun, sabagé tanggal parentah éta, unggal rinci nubuat ngeunaan tujuh puluh minggu katempo geus kacumponan." *The Great Controversy*, 326.

Tina tilu dekrit anu dilambangkeun ku Koresy dina taun 457 SM, “250” taun ditungtungkeun dina sajarah antara perang Raphia dina 217 SM, nalika Ptolemaios IV ngéléhkeun Antiokhus Agung, jeung taun 200 SM nalika Antiokhus satuluyna ngéléhkeun Ptolemaios dina perang Panium dina ayat lima welas. Garis éta nyaluyukeun Antiokhus Magnus jeung Donald Trump. Dina awal karajaan kagenep dina nubuat Alkitab ti 1776 nepi ka 1798 aya hiji mangsa “22” taun anu ngalambangkeun naékna karajaan kagenep. Éta “22” taun ogé ngagambarkeun sajarah anu dilambangkeun ku angka “22” dina ahir sajarah karajaan kagenep ti 2001 nepi ka 2023. “22” téh lambang tina ngahijina Kaketuhanan jeung kamanusaan anu kahontal dina sajarah karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, nyaéta sato bumi anu miboga tanduk lahiriah Républikanisme jeung tanduk batiniyah Protestantisme.

Pagawean anu dirampungkeun ku Kristus ngaliwatan pasatuan anu dilambangkeun ku “22” téh nyaéta pagawean panungtungan Kristus di Rohangan Pangsuci-pangsucina, anu dilambangkeun ku mupusna dosa, anu nurutkeun Yoel dibarengan ku panarangan ilham ti Petrus lumangsung dina mangsa curahna hujan panungtung.

Ku sabab kitu maraneh kudu tobat sarta dibalikeun ka Allah, supaya dosa-dosa maraneh dipupus, nalika mangsa pangnyegerkeun datang ti payuneun Gusti. Rasul-rasul 3:19.

Mupusna dosa téh mangrupa padamelan panungtungan Imam Agung sawarga.

“Sakumaha dina mangsa baheula dosa-dosa umat ku iman dipindahkeun ka kurban panghampura dosa, sarta ku getihna dialihkeun, sacara perlambang, ka tempat suci di bumi, kitu deui dina perjangjian anyar dosa-dosa jalma-jalma anu tobat ku iman dipindahkeun ka Kristus sarta dialihkeun, saenyana, ka tempat suci di sawarga. Jeung sakumaha panyucian perlambang tina anu di bumi dilaksanakeun ku dipiceunna dosa-dosa anu ku éta tempat suci geus kacemaran, kitu deui panyucian anu sabenerna tina anu di sawarga kudu dilaksanakeun ku dipiceunna, atawa dihapuskeunana, dosa-dosa anu kacatet di dinya. Tapi saméméh ieu bisa

dilaksanakeun, kudu aya panalungtikan kana kitab-kitab catetan pikeun nangtukeun saha waé, ku tobat tina dosa jeung iman ka Kristus, anu boga hak kana mangpaat panebusan-Na. Ku sabab éta panyucian tempat suci ngawengku hiji pagawéan panalungtikan—hiji pagawéan pangadilan. Pagawéan ieu kudu dipigawé saméméh datangna Kristus pikeun nebus umat-Na; sabab nalika Anjeunna sumping, ganjaran-Na aya sareng Anjeunna pikeun maparin ka unggal jalma nurutkeun kalakuanana. Wahyu 22:12.” The Great Controversy, 421.

Pagawéan anu dimimitian dina 22 Oktober 1844 dimimitian dina puncakna Seruan Tengah Peuting, sarta pagawéan éta diréngsékeun dina puncakna Seruan Tengah Peuting, anu ku Petrus diidentifikasi minangka mangsa mupusna dosa, anu nandaan mangsa pangadilan pikeun jalma-jalma anu hirup, nalika “jaman panyegeran” sumping.

“Pagawéan pangadilan panalungtikan jeung mupusna dosa-dosa kudu diréngsékeun saméméh datangna Gusti anu kadua kalina. Ku sabab jalma-jalma paéh bakal dihakiman dumasar kana hal-hal anu ditulis dina kitab-kitab, mustahil dosa-dosa manusa dipupus nepi ka sanggeus pangadilan anu bakal nalungtik perkara-perkara maranéhna. Tapi rasul Petrus kalayan écés nyatakeun yén dosa-dosa jalma-jalma anu percaya bakal dipupus ‘lamun mangsa kasegeran datang ti payuneun Gusti; jeung Anjeunna bakal ngutus Yesus Kristus.’ Rasul-rasul 3:19, 20. Nalika pangadilan panalungtikan ditutup, Kristus bakal sumping, jeung ganjaran-Na bakal nyarengan Anjeunna pikeun dipasihkeun ka unggal jalma nurutkeun pagawéanana.” The Great Controversy, 485.

“Wanci-wancin sake farfadowa” su ne kuma “wanci-wancin maido da kome duka.”

Ku sabab kitu, maraneh kudu tobat jeung barobah, supaya dosa-dosa maraneh dipupus, nalika mangsa pangnyegerkeun bakal datang ti payuneun Gusti; jeung Anjeunna bakal ngutus Yesus Kristus, anu ti heula geus diwawarkeun ka maraneh: Anjeunna, anu ku sawarga kudu ditarima nepi ka mangsa mulangkeun deui sagala perkara, anu geus didawuhkeun ku Allah ngaliwatan sungut sakumna nabi-Na anu suci ti mimiti dunya aya. Rasul-rasul 3:19–21.

“Waktu kasageran” téh datangna “ti payuneun Gusti” anu kajadian nalika “Yesus Kristus” diutus. Nalika malaikat dina Wahyu sapuluh turun dina 11 Agustus 1840, Sadérék White nangtukeun yén éta malaikat “teu kirang ti hiji pribadi lian ti Yesus Kristus.” Karya anu dimimitian ku Kristus dina 22 Oktober 1844 dipapaykeun ku sajarah taun 1840 nepi ka 1844; sajarah anu ku Sadérék White disebut “hiji pintonan mulya tina kakawasaan Allah,” bari nyaluyukeun éta sajarah pisan jeung usum Pentakosta dina jaman Pétrus, tuluy ngagunakeun éta dua garis sajarah nubuat pikeun nunjuk ka hareup kana turunna malaikat dina Wahyu dalapan belas anu nyaangan bumi ku kamulyaan-Na.

“Malaikat anu ngahiji dina ngamaklumkeun amanat malaikat katilu téh baris nyaangan sakuliah bumi ku kamulyaan-Na. Di dieu diparentahkeun heula hiji pagawean anu ngawengku saalam dunya jeung kakawasaan anu luar biasa. Gerakan Advent taun 1840–44 téh mangrupa panyataan anu mulya tina kakawasaan Allah; amanat malaikat kahiji geus dibawa ka unggal stasion misionaris di saalam dunya, sarta di sawatara nagara aya minat agama anu panggedéna anu kungsi kasaksian di mana baé ti saprak Reformasi abad ka genep welas; tapi ieu kabéh bakal kaéléhkeun ku gerakan anu perkasa dina handapeun panginget panungtungan ti malaikat katilu.

“Pagawean éta bakal sarua jeung pagawean dina Poé Pentakosta. Sakumaha ‘hujan mimiti’ dipasihkeun, dina pancuran Roh Suci dina bubukana Injil, pikeun ngabalukarkeun mekarna siki anu mulya, kitu deui ‘hujan ahir’ bakal dipasihkeun dina panutupna pikeun ngamatekkeun panén. ‘Mangka urang bakal nyaho, lamun urang terus narékahan pikeun nyaho PANGERAN: medalna-Na geus disadiakeun saperti isuk; sarta Anjeunna bakal sumping ka urang saperti hujan, saperti hujan ahir jeung hujan mimiti ka bumi.’ Hosea 6:3. ‘Ku sabab kitu, maranéh barudak Sion, bungah maranéh, sarta girang dina PANGERAN Allah maranéh: sabab Anjeunna geus maparin ka maranéh hujan mimiti kalayan saimbang, sarta Anjeunna bakal nurunkeun keur maranéh hujan, nya éta hujan mimiti, jeung hujan ahir.’ Joel 2:23. ‘Dina poé-poé panungtungan, saur Allah, Kami bakal ngocorkeun tina Roh Kami ka sakumna manusa.’ ‘Jeung bakal kajadian, yén sing saha waé anu nyaur kana ngaran Gusti bakal disalametkeun.’ Acts 2:17, 21.”

“Pagawean agung Injil moal ditutup ku pangnyataan kakawasaan Allah anu leuwih saeutik tibatan anu nandaan bubukana. Nubuat-nubuat anu kacumponan dina curahan hujan mimiti dina bubukana Injil, baris deui kacumponan dina hujan ahir dina panutupna. Ieu téh nya éta ‘mangsa-mangsa panyegeran’ anu ku rasul Petrus dipiharep nalika anjeunna nyarios: ‘Ku sabab eta maraneh kudu tobat sarta dibalikkeun, supaya dosa-dosa maraneh dipupus, nalika mangsa-mangsa panyegeran bakal datang ti payuneun Gusti; sarta Anjeunna bakal ngutus Yesus.’ Rasul 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Gerakan Advent ti taun 1840 nepi ka 1844 mangrupa hiji pernyataan anu mulya tina kakawasaan Allah anu ngantarkeun kana dibukana padamelan Kristus dina nyucikeun tempat suci-Na. Sajarah éta dimimitian nalika Yesus, anu digambarkeun minangka malaikat kahiji dina Wahyu opat welas, turun dina 11 Agustus 1840 sakumaha digambarkeun dina pasal sapuluh tina Wahyu. Pernyataan kakawasaan Allah anu harita mimiti teras ningkat nepi ka dibukana pangadilan panalungtikan, ku kituna jadi perlambang tina hiji pernyataan kakawasaan Allah anu bakal terus ningkat nepi ka panutupan pangadilan panalungtikan. Mangsa dina ahir dimimitian dina 9/11, nalika Yesus deui turun minangka malaikat dina Wahyu dalapan welas waktu gedong-gedong agung di New York diruntuhkeun ku sentuhan Allah, sarta padamelan pangadilan panalungtikan robah ti nu maot ka nu hirup. Hujan-hujan datang nalika Yesus diutus.

Yesus ngajar yén urang kudu nyuhunkeun sangkan narima, sarta Jakaria nyebutkeun yén urang kudu nyuhunkeun hujan panungtungan dina mangsa hujan panungtungan. Ku sabab éta, écés yén anjeun kudu nyaho yén anjeun aya dina mangsa hujan panungtungan, supaya tiasa ngalaksanakeun parentah Jakaria.

Menta ka PANGERAN hujan dina mangsa hujan ahir; ku kituna PANGERAN baris ngadamel mega anu caang, sarta maparin ka maranehna pancuran hujan, ka unggal jalma jukut di tegalan. Zechariah 10:1.

Dina 9/11 Yesus lungsur minangka malaikat dina Wahyu dalapan welas, sarta hujan panungtung mimiti nyipratan, tapi éta ngan ragrag ka jalma-jalma anu nyumponan parentah Zakaria pikeun “nyuhunkeun hujan panungtung,” nalika anjeun boga pamahaman anu sajati yén “mangsa pangnyegerkeun” jeung pamulihan sagala perkara geus sumping. Jiwa kudu “ngakuan” yén

mangsa nubuat ngeunaan hujan panungtung geus sumping.

“Urang ulah ngadagoan hujan panungtungan. Eta bakal turun ka sakabeh jalma anu daek ngakuan sarta narima embun jeung curahan rahmat anu turun ka urang. Lamun urang ngumpulkeun potongan-potongan cahaya, lamun urang ngahargaan welas asih Allah anu pasti, anu resep supaya urang percaya ka Anjeunna, mangka unggal jangji bakal kalaksanakeun. [Yesaya 61:11 dicutat.] Sakuliah bumi kudu pinuh ku kamulyaan Allah.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, jilid 7, 984.

Dina 9/11 dimimitian mangsa kasugemaan, sarta dimimitian mupusna dosa-dosa jalma-jalma anu hirup. Pangadilan éta saluyu jeung kacapangan anu pangheulana pisan tina perjangjian tilu-léngkah Ibrahim. Kacapangan anu kahiji éta nya éta yén nalika PANGERAN ngaluarkeun Israil tina panaklukan Mesir, Anjeunna bakal ngahakiman boh umat perjangjian-Na, boh bangsa tempat maranéhna kungsi cicing minangka nu ngalalana jeung urang asing. Umat perjangjian anu kahiji ngalambangkeun umat perjangjian anu pamungkas, nya éta saratus opat puluh opat rébu. Umat nubuat éta bakal dihakiman minangka tanduk Protestan tina sato galak bumi, sedengkeun tanduk Républikan tina sato galak bumi ogé dina waktu anu sarua keur dihakiman.

Pangadilan tanduk Républik datang dina ahir sajarahna, nyaéta hukum Minggu. Hukum Minggu digambarkeun dina kacumponan ayat genep belas ngeunaan Roma nyokot kakawasaan ka Yuda dina taun 63 SM—dina Poé Panebusan numutkeun sawatara ahli sajarah.

Antiokhus Magnus, ngalambangkeun Amérika Serikat dina ayat sapuluh nepi ka lima belas. Ronald Reagan meunang dina perang dina ayat sapuluh, anu jadi tipologi tina ragragna Uni Soviét dina ayat opat puluh. Yesaya 8:8 ngaidentifikasi perang anu sarua anu dilambangkeun dina ayat sapuluh jeung opat puluh tina Daniel sabelas, sarta tilu ayat anu saajar éta ngamungkinkeun Rusia diidentifikasi minangka nu meunang dina perang Raphia dina ayat sabelas.

Patempuran Raphia dina ayat sabelas ngagambarkeun ti heula perang di Ukraina antara raja kidul (Rusia) jeung kakawasaan proksi kapausan (Ukraina). Perang éta dimimitian ku Administrasi Obama dina mangsa paus kahiji ti beulahan bumi kidul, anu ogé paus kahiji ti Amérika, sanajan ti Amérika Kidul. “Kidul” mangrupa lambang globalisme, spiritualisme, jeung komunisme, sarta paus kidul kahiji ti Amérika nyaluyukeun diri jeung Présidén globalis Obama, nalika perang dina ayat sabelas sumping. Reagan minangka Amérika Sarikat dina ayat sapuluh asup kana pakumpulan rusiah jeung saurang paus konservatif; tuluy urang Nazi Ukraina dipaké ku saurang présidén globalis dina mangsa saurang paus globalis. Amérika Sarikat dina pamaréntahan Trump ayeuna aya dina hubungan kabuka jeung paus kahiji ti Amérika Kalér, jeung paus nu disebut konservatif.

Reagan ngabogaan pakait rusiah jeung antikristus dina nubuat Alkitab dina perang ayat sapuluh, sarta Obama ngamimitian perang ayat sabelas, dina hiji mangsa nalika paus ogé saurang globalis, sarupa jeung Obama. Trump ayeuna aya dina hubungan anu kabuka jeung hiji paus anu saajar jeung Reagan, iwal ti yén pakait rusiah anu mula-mula, ayeuna geus jadi pakait anu kabuka. Tilu paus, jeung tilu présidén, saluyu jeung tilu perang dina ayat sapuluh, sabelas, jeung lima belas.

“Ngahérankeun ku kabijaksanaanana jeung ku kalicikanana Garéja Roma téh. Anjeunna tiasa maca naon anu bakal kajadian. Anjeunna ngadagoan waktuna, bari ningali yén garéja-garéja Protestan keur maparin panghormatan ka dirina dina narimana maranéhna kana sabat palsu éta sarta yén maranéhna keur nyiapkeun pikeun maksa eta ku cara-cara anu sarua pisan jeung anu ku dirina sorangan kungsi dipaké dina mangsa baheula. Jalma-jalma anu nolak cahaya bebeneran engké kénéh bakal neangan pitulung ti kakawasaan anu ngaku dirina teu bisa salah ieu pikeun ngamulyakeun hiji lembaga anu asalna ti dirina. Kumaha gancangna anjeunna bakal datang nulungan kaum Protestan dina pagawéan ieu henteu hésé didugikeun. Saha anu leuwih ngartos tibatan para pamingpin kapausan ngeunaan kumaha cara nyanghareupan jalma-jalma anu henteu taat ka garéja?”

Garéja Katolik Roma, kalayan sagala cabangna di sakuliah dunya, ngabentuk hiji organisasi anu kacida gedéna di handapeun pangawasa tahta kapapaan, sarta dirarancang pikeun ngalayanan kapentingan tahta éta. Jutaan umatna, di unggal nagara di bumi, diwuruk supaya nganggap dirina kabeungkeut ku kasatiaan ka paus. Naon baé kabangsaan maranéhna atawa pamaréntahanana, maranéhna kudu nganggap wewenang garéja leuwih luhur ti sakabéh nu séjén. Sanajan maranéhna bisa ngucap sumpah jangji kasatiaan ka nagara, tapi di tukangeun éta aya ikrar nurut ka Roma, anu ngabébaskeun maranéhna tina unggal jangji anu nentang kapentinganana.

“Sajarah nyaksian ngeunaan usaha-usahana anu licik tur teu weléh lumangsung pikeun nyelapkeun dirina kana urusan bangsa-bangsa; sarta sanggeus meunangkeun tempat pijakan, pikeun ngudag tujuanana sorangan, sanajan nepi ka ngaruntuhkeun para pangeran jeung rahayat. Dina taun 1204, Paus Innocentius III narik tina Peter II, raja Arragon, sumpah anu luar biasa kieu: ‘Kami, Peter, raja urang Arragon, ngaku jeung jangji baris salawasna satia jeung taat ka gusti abdi, Paus Innocentius, ka panerus-Na anu Katolik, jeung ka Garéja Roma, sarta kalayan satia ngajaga karajaan abdi dina kataatan ka anjeunna, nangtayungan iman Katolik, jeung nganiaya kajahatan bid’ah.’—John Dowling, *The History of Romanism*, b. 5, ch. 6, sec. 55. Ieu saluyu jeung klaim ngeunaan kakawasaan pontif Roma, ‘yén sah pikeun anjeunna ngaléngsérkeun para kaisar’ jeung ‘yén anjeunna bisa ngabébaskeun para kawula tina kasatiaanana ka pamingpin anu lalim.’—Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, note 17.

“Sarta sing diinget, Roma teh ngagung-ngagungkeun yen manéhna moal kungsi robah. Prinsip-prinsip Gregory VII jeung Innocent III nepi ka ayeuna kénéh jadi prinsip-prinsip Garéja Katolik Roma. Jeung upama baé manéhna miboga kakawasaan, éta prinsip-prinsip tangtu ku manéhna dilaksanakeun ayeuna kalawan kakuatan nu sarua gedéna saperti dina abad-abad nu geus kaliwat. Kaum Protestan téh saeutik pisan nyaho naon anu keur dipigawé ku maranéhna nalika maranéhna ngajukeun pikeun narima pitulung Roma dina pagawéan ngagungkeun poé Minggu. Nalika maranéhna pageuh nyanghareupan panarékahan pikeun ngawujudkeun tujuan maranéhna, Roma keur narékahan ngadegkeun deui kakawasaanana, pikeun ngarebut deui kaluhunganana nu geus leungit. Sakali waé prinsip éta ditetepkeun di Amérika Sarikat yén garéja meunang maké atawa ngadalikeun kakawasaan nagara; yén palaksanaan ibadah agama bisa dipaksakeun ku hukum-hukum sipil; pondokna, yén kawibawaan garéja jeung nagara kudu ngadominasi batin nurani, mangka kameunangan Roma di nagara ieu geus pasti.”

“Kecap Allah parantos maparin pangéling ngeunaan bahaya anu keur ngancam; upama ieu teu dipaliré, dunya Protestan bakal nyaho naon sabenerna maksud-maksud Roma, ngan nalika geus kasép teuing pikeun luput tina jiretna. Anjeunna keur tumuwuh jadi kuat kalayan cicingeun. Doktrin-doktrinna keur méré pangaruhna di gedong-gedong législatif, di gereja-gereja, jeung di jero hate manusa. Anjeunna keur numpuk wangunan-wangunanana anu jangkung tur pageuh, dina rohangan-rohangan rusiahna panganiayaan-panganiayaanana baheula bakal diulang deui. Kalayan nyumput-nyumput tur teu kanyahoan anjeunna keur nguatkeun kakuatanana pikeun ngamajukeun tujuanana sorangan nalika waktuna datang pikeun nyerang. Sakabéh anu dipikahayangna téh ngan saukur tempat anu nguntungkeun, sarta ieu geus keur dipasrahkeun ka anjeunna. Urang moal lila deui bakal ningali jeung bakal ngarasakeun naon tujuan unsur Roma téh. Saha baé anu bakal percaya sarta nurut kana kecap Allah ku hal éta bakal katarajang ku cacad jeung panganiayaan.” The Great Controversy, 580, 581.

Dina taun 2016 Trump kapilih, tuluy para globalis anu diwakilan ku Biden maok pamilihan taun 2020, tapi éta ngan diaku ku jalma-jalma anu miboga panglihatan 20/20. Dina ayat katilu belas Donald Trump “mulih deui” dina 2024, kalayan kakawasaan leuwih gedé tibatan kantos saméméhna, sarta ngamimitian persiapanana pikeun jaman emas kitu deui pikeun perang Panium dina ayat kalima belas. Tuluy Leo, paus éta, sumping pikeun netepkeun éta panglihatan dina 2025, paus katilu anu pakait jeung tilu perang dina ayat sapuluh nepi ka lima belas, sarta ogé jeung tilu présidén tina éta perang-perang. Paus jeung présidén anu kahiji jeung katilu dianggap konservatif, sedengkeun paus jeung présidén nu di tengah téh globalis. Pasatuan anu kahiji éta rusiah, anu panungtung mah kabuka, sabab éta digambarkeun dina ayat kaopat belas minangka lambang anu netepkeun panglihatan lahiriah tina nubuat-nubuat ngeunaan poé-poé pamungkas.

Dina tanggal 31 Désémber 2023, pagawéan malaikat kahiji, sakumaha dilambangkeun ku pagawéan kaputusan kahiji, mimiti nempatkeun dasar. Ujian anu jadi dasar éta nyaéta naha William Miller leres atawa lepat dina pangidentifikasina yén Roma lah anu netepkeun visi dina ayat opat welas. Pangidentifikasian Miller kana Roma minangka lambang anu netepkeun visi nubuat ngeunaan poé-poé panungtungan, dina sawatara hal, mangrupa anu pangpentingna di antara sakabéh bebeneran dasar Miller. Kumaha Miller nepi kana sawatara pamahaman ngan bisa dicindekkeun ku nerapkeun logika anu disucikeun kana mangsa jeung kaayaanana, tapi dina sawatara panemuan nubuatna aya kasaksian anu kacida hususna ngeunaan naha anjeunna nepi kana pamahaman-pamahaman éta. Anu pangmendasar tina pamahaman-pamahamanna nyaéta pangidentifikasina yén Roma lah anu netepkeun visi.

Miller sacara langsung mere kasaksian kumaha anjeunna neangan pikeun ngartos naon anu “dicabut” dina kitab Daniel. Anjeunna lain ngan ukur nangtukeun di mana anjeunna manggihan jawabanana, tapi ogé nyaritakeun kabungahna nalika anjeunna manggihan mutiara anu geus lila dipaluruhna. Apollos Hale nyatet hiji panalungtikan ngeunaan tulisan-tulisan Miller sorangan, sarta dina petikan di handap ieu Hale keur ngajelaskeun kumaha Miller jadi saurang murid nubuat. Miller, minangka utusan cahaya anu disegelna dibuka dina taun 1798, mangrupikeun conto anu suci ngeunaan jalma-jalma anu ku Daniel disebut “anu wijaksana” anu “ngartos” nalika kitab éta “dibuka segelna.” Kasaksian Miller ngeunaan kumaha anjeunna dibimbing kana nalungtik Alkitab

mangrupa conto anu dihaja ku Anu ngadalikeun sagala hal. Perhatikeun kumaha kamekaran Miller, sabab anjeunna teh conto jalma wijaksana anu ngartos kana nambahanana pangaweruh, sanajan maranéhna, saperti Miller, kaluar tina poekna kasalahan.

“Dina bulan Méi 1816, kuring diasupkeun kana kayakinan kana dosa, sarta aduh, bet sabaraha pikasieuneun ngeusian jiwa kuring! Kuring poho dahar. Langit katingalina kawas tambaga, jeung bumi kawas beusi. Kitu kaayaan kuring terus nepi ka bulan Oktober, nalika Allah muka panon kuring; sarta aduh, he jiwa kuring, Jurusalamet nu kumaha anu ku kuring kapanggih dina diri Yesus! Dosa-dosa kuring ragrag tina jiwa kuring kawas hiji beban: tuluy, bet kacida écésna Kitab Suci ka kuring! Sakabéhna nyarita ngeunaan Yesus; anjeunna aya dina unggal kaca jeung unggal padalisan. Aduh, éta téh poé anu bagja! Kuring hayang geuwat mulang ka bumi ka sawarga; Yesus téh sagalana pikeun kuring, sarta kuring nyangka bisa ngajadikeun dulur séjén ogé ningali anjeunna sakumaha kuring ningali anjeunna, tapi kuring salah.

“Salila dua belas taun abdi janten saurang deis, abdi maca sagala rupa sajarah anu tiasa kapendak; nanging ayeuna abdi nyaah ka Alkitab. Eta ngajar ngeunaan Yesus! Sanajan kitu, masih kénéh aya sabagéan gedé tina Alkitab anu poék pikeun abdi. Dina taun 1818 atawa 19, nalika keur ngawangkong jeung saurang rancangan anu ku abdi didatangan, sarta anu geus wawuh jeung geus ngadangu abdi nyarita nalika abdi kénéh deis, anjeunna naros, kalawan cara anu rada ngandung harti, “Naon pamadegan anjeun ngeunaan ieu téks, jeung éta?” bari ngarujuk kana téks-téks baheula anu ku abdi kungsi dibantah nalika janten deis. Abdi ngartos kana maksud anjeunna, tuluy ngawaler—Upami anjeun masihan waktos ka abdi, abdi bakal nyaritakeun naon hartina. “Sakumaha lila waktos anu dipikahayang ku anjeun?” Abdi henteu terang, nanging abdi bakal nyaritakeun ka anjeun, saur abdi, sabab abdi teu tiasa percanten yén Allah parantos maparin hiji wahyu anu teu tiasa kahartos. Ti dinya abdi mutuskeun pikeun nalungtik Alkitab abdi, kalayan yakin yén abdi tiasa manggihan naon anu dimaksud ku Roh Suci. Nanging pas saatos abdi netepkeun ieu putusan, timbul pamikiran ka abdi—“Upami anjeun manggihan hiji petikan anu teu tiasa kahartos, naon anu bakal anjeun lakukeun?”

“Cara kieu dina nalungtik Alkitab lajeng timbul dina pikiran kuring:—Kuring baris nyokot kecap-kecap tina ayat-ayat saperti kitu, tuluy ngalacakna sapanjang Alkitab, sarta ku jalan kitu manggihan hartina. Kuring miboga Cruden’s Concordance, [dibeuli dina taun 1798] anu ceuk panyangka kuring téh nu panghadéna di sakuliah dunya; ku kituna kuring nyokot éta jeung Alkitab kuring, tuluy calik di meja tulis, sarta henteu maca naon-naon deui, iwal sakedik surat kabar, sabab kuring geus netepkeun hate pikeun nyaho naon anu dimaksud ku Alkitab kuring. Kuring ngamimitian ti Kajadian, sarta nuluykeun maca lalaunan; jeung nalika nepi ka hiji ayat anu teu kaharti ku kuring, kuring nalungtik sapanjang Alkitab pikeun manggihan naon hartina. Sanggeus kuring ngaréngsékeun Alkitab ku cara kieu, aduh, sakumaha caang jeung mulyana éta bebeneran katingalina! Kuring manggihan naon anu geus ku kuring diwawarkeun ka aranjeun. Kuring yakin yén tujuh mangsa éta lekasan dina taun 1843. Tuluy kuring nepi ka 2300 poé; éta ngantunkeun kuring kana kacindekan anu sarua; tapi kuring teu boga pamikiran pikeun manggihan iraha Jurusalamet bade sumping, sarta kuring teu bisa percaya kana éta; nanging éta cahaya neunggeul kuring kalawan kacida kuatna nepi ka kuring teu nyaho kudu kumaha. Ayeuna, ceuk pikir kuring, kuring kudu maké taji jeung kekang; kuring moal leumpang leuwih gancang ti Alkitab, sarta kuring moal tinggaleun ti dinya. Naon waé anu

diajarkeun ku Alkitab, kuring baris pageuh nyekel éta. Tapi tetep aya sawatara ayat anu teu kaharti ku kuring.”

“Kitu waé ngeunaan cara umumna anjeunna dina nalungtik Alkitab. Dina kasempetan séjén anjeunna ngajelaskeun cara anjeunna nangtukeun harti téks anu ayeuna aya di payuneun urang—nyaéta harti tina ‘anu sapopoé.’ ‘Kuring terus maca,’ saur anjeunna, ‘jeung teu manggihan conto séjén anu ngandung éta kecap iwal dina Daniel. Tuluy kuring nyokot kecap-kecap anu patali jeung éta, “dicabut.” “Anjeunna bakal nyabut anu sapopoé,” “ti waktu anu sapopoé dicabut,” jst. Kuring terus maca, sarta nyangka yén kuring moal manggihan cahaya kana éta téks; ahirna kuring nepi ka 2 Tesalonika 2:7, 8. “Sabab rusiah kajahatan geus mimiti digawé, ngan anjeunna anu ayeuna nahan bakal nahan, nepi ka anjeunna dicabut ti jalanana, tuluy si jahat éta bakal dinyatakeun,” jst. Jeung nalika kuring nepi ka éta téks, aduh, bet kacida écésna jeung mulya éta bebeneran téh katémbong! Tah éta! éta téh “anu sapopoé!” Nya ayeuna, naon anu dimaksud ku Paulus ku “anjeunna anu ayeuna nahan,” atawa ngahalangan? Ku “jalma dosa,” jeung “si jahat,” anu dimaksud téh kapausan. Nya, naon anu ngahalangan sangkan kapausan henteu dinyatakeun? Tangtu waé, éta téh paganisme; ku kituna, “anu sapopoé” tangtu hartina paganisme.”” Apollos Hale, *The Second Advent Manual*, 66.

Pituduh providensial dina panalungtikan Miller, boh ku manusa boh ku Ilahi, kacatet dina éta riwayat. Sobat lami-na ngadorong anjeunna, sarta pikiran-pikiran anu sumping ka anjeunna téh nya éta sora malaikat Jibril, anu ku Sister White diidentipikasi “line upon line” minangka malaikat anu sababaraha kali ngadatangan Miller. Anjeunna ngaidentipikasi tujuh kali minangka panemuan kahijina, tuluy ngaidentipikasi 2,300 minangka saksi kadua pikeun tujuh kali, sabab duanana mungkas dina taun 1843, (sakumaha anu mimitina anjeunna yakini). Dua nubuat éta mangrupikeun panemuan alfa jeung omega-na, sarta dina hubungan nubuat ka Miller éta ngaidentipikasi kasalahan anu bakal dibenerkeun ku Samuel Snow ngaliwatan amanat Midanget Cry anu ngamimitian “gerakan bulan katujuh.” Gerakan Midanget Cry téh nya éta “gerakan bulan katujuh” nalika éta ninggalkeun pasamoan kemah Exeter, sabab éta keur ngaidentipikasi datangnya Gusti dina poé kasapuluh bulan katujuh, anu dina taun 1844 murag dina 22 Oktober.

Kasalahan anu ngahasilkeun kakawasaan malaikat kadua dilambangkeun ku pamahaman awal Miller yén tujuh mangsa jeung 2.300 taun réngsé babarengan dina taun 1843. Dina petikan éta, doktrin salajengna anu dibahas nyaéta kumaha Miller nepi ka nangtukeun Roma minangka lambang anu netepkeun éta tetempoan. Para guru sajarah Advent ngaidentifikasi yén sakabéh pamahaman nubuat William Miller dumasar kana anjeunna nangtukeun dua kakawasaan anu ngancurkeun. Anjeunna ngartos yén dua kakawasaan anu ngancurkeun éta nyaéta Roma kapisir jeung Roma kapausan, sarta anjeunna ningali éta dua kakawasaan dina 2 Tesalonika nalika anjeunna nepi ka ngartos yén “daily” dina kitab Daniel téh Roma kapisir. Unggal modél nubuat anu ditepikeun ku Miller, anu ku Sister White dibéjaan ka urang yén anjeunna sababaraha kali didatangan ku malaikat, dumasar kana pamahamanana yén Roma netepkeun éta tetempoan. Saban hiji!

Ti tanggal 31 Désémber 2023, Singa ti kaom Yuda geus muka meterai Wahyu Yesus Kristus. Ti harita, ujian dasar geus dimimitian, sarta ngahontal kacindekan nalika paus kahiji ti Amérika Sarikat ngamimitian pamaréntahanana dina tanggal 8 Méi 2025. Dina éta waktos, ujian Bait Suci dimimitian.

Urang baris neruskeun hal-hal ieu dina artikel salajengna sarta ngagunakeun “250” taun minangka saksi pikeun ngadukung idéntifikasi urang yén ujian dasar éta réngsé ku paus ayeuna.